

SVĚT SE MĚNÍ
text Tomáš Najbrt
texty písní Tomáš Najbrt
hudba Filip Klinecký

postavy:

Reúel -

Géša -

Ummur -

Málik -

Leila -

Kadma -

Izome -

Zacha -

Tobík -

Asanka -

+ další děti

Domorodec 1 -

Domorodec 2 -

Domorodec 3 -

Samařan -

Lupič 1 -

Lupič 2 -

Lupič 3 -

Dívka 1 -

Dívka 2 -

Dívka 3 -

Josef -

Marie -

Posel -

1. čtyři beduíni

Málik: Takhle už to dál nejde! Už mě nebaví dokola poslouchat o tom, co je tady špatně a co nefunguje! S tím musíme něco udělat!

Géša: Ty jsi zas v pořádný náladě. Uvidíme, jak dlouho ti to vydrží.

Reúel: Pojd' me s tím něco udělat...

Ummur: Co máš na mysli, Reúeli?

Reúel: Zkusil bych se porozhlédnout, jestli to někde funguje stejně jako u nás, nebo líp nebo hůř.

Málik: Ano pojd' me se konečně porozhlédnout!

Ummur: Pojedeme do světa!

Málik: Do roka a do dne se sejdem na tomto místě a každý řekne, jak to chodí tam, kde byl.

Reúel: Domluveno!

ostatní tři: DOMLUVENO!

Géša: Dojdu pro velbloudy.

Ummur: U týchle akácie se sejdem, za rok.

ozve se zvuk mláčeného velblouda. nasedají na velbloudy.

Reúel: Šťastnou cestu všem!

Málik: A kdo se opozdí zaplatí hostinu na přivítanou!

Géša a Ummur: Šťastnou cestu!

1. píseň:

ref.:

jdeme vstříc záhadám
válkám a revolucím
všem různým náladám
jdem tam, kde vyjí vlci

1. Málik

vyšel jsme za ranního šera
má žena o tom nevěděla
jdu bloudit světem neznámým
snad se i s někým seznámím

ref.

2. Reúel

můj velbloud celý náklad zvednul
a já jsem shora na něj vsednul
cítím už dálky v kostech svých

jdu užít nocí bezesných

ref.

3. Géša

jdu pro vás hledat moudrost světa
jak zní ta stará slavná věta
kdo přijde pozdě kosti jí
kdo přijde včas ten nestojí

ref.

4. Ummar

doufám, že se zdravý vrátím zpět
dřív než jednou otočí se svět
doufám, že ještě budu žít
a na hostině s vámi pít

ref.

2. Doma u studny

ženský u studny. nabíraj vodu a přelejvaj ji do menších nádob, který si přinesly s sebou. jsou to tři manželky beduínů a jedna snoubenka. děti si hrajou opodál...

Leila: Co to do těch chlapů vjelo?! Tady je práce jak na kostele a voni si vyrazej na tah.

Kadma: Dyby mi aspoň něco řek! Takle se vypařit! Bylo mi divný, že velbloudi řvou, ale že je u nich starej a nákládá si svý saky paky, tak na něj vlítnu, že si radši zasejc pude lehnout!

Izome: Mně to Géša řek, ale já netušila, že to myslí vážně... myslela sem si, že je to zas nějakej blábol, kterej vymysleli, když snědli zkvašený fíky.

Zacha: Čert aby je vzal. Doufám, že aspoň přivezou nějaký bohatství, když už tu za ně musíme dřít!

Izome: Hlavně aby se vrátili v pořádku zpátky...

Leila: Ty se vo sebe umí postarat děvenko! To ty možná eště ani nevíš...

Kadma: děcka nechte toho! a pod'te nám pomoct!

Tobík: Tatínek říkal, že mi přiveze ptáčka, kterej umí mluvit.

Kadma: Tatínek je sám pěknej ptáček!

Asanka: Mně tatínek přiveze náhrdelník.

Zacha: Voni to snad řekli všem, jenom nám ne!

Leila: A dobře věděli proč.

Izome: Já už se na něj těším teď a nemůžu se dočkat.

Kadma: Ale vždyť to my taky... jenomže to holt dáváme najevo jinak.

Kadma: Děti pod'te, zahrajem si nějakou hru. Co třeba „karavana jede“?

Děti: Jól! Karavana jede!

Zacha: Tak rychle, kdo bude vůdce karavany?

Géra: Já! Já chci! Já budu vůdce! Já!

Kadma: Dobře. Géra je vedoucí karavany.

děti si stoupnou do kruhu a Géra do rytmu říkanky obchází kolem nich (jestli to budou říkat všechny děti najednou nebo každéj jeden verš nebo jenom Géra, je v podstatě jedno). Na koho to slovo padne, ten se zapojí za Géru až vznikne karavana a ta obchází, až jsou zapojeni všichni a odejdou z pódia):

ni-kdo pou-ští ne-cho-dí
je-nom na-ši vel-blou-di
ne-va-dí jim slun-ce žár
pou-šti vlád-ne dro-me-dár
ne-cho-dí však ni-kdy sa-mi
jsou sou-čá-stí KA-RA-VA-NY

Leila: Ještě, že máme ty naše ratolesti, jinak bych nevěděla co počít.

Kadma: Šak mi to holky nějak vydržíme, ale bude to perný...

2. píseň

1.

putování
v hlavách mají muži
svět se sklání
dobrodružství muže druží
vše je k mání
už aby tu zase byli zpět

ref:

tak jsme zbyly,
v téhle chvíli
čtyři víly

čtyři víly
na ocet

2.
dlouhá cesta
po kamenech běží
tíha města
prší, pálí, fouká, sněží
jeden ze sta
už aby tu zase byli zpět

ref.

3.
vrat' se domů
ke svý víle smutný
pět někomu
není v tuhle chvíli nutný
vrat' se domů
vrat' se domů zase rychle zpět

3. Málík

Málík přijíždí a vidí tři muže sedět u ohně. Vykročí k nim.

Málík: Hola! Dobří lidé! Byli byste tak laskavi a řekli mi, kde se nacházím?

Domorodec 1: Milej pane, nacházíte se v nejhorším místě na celým světě.

Málík: Á? Jakpak to?

Domorodec 2: Už měsíc nepršelo! Studny sou vyschlý jak troudu a my už nemáme vodu ani pro sebe, natož pro vovce!

Málík: Přátelé, mohli byste být trochu konkrétnější? Nejsem zdejší a potřeboval bych se dostat do nějakého většího města, abych doplnil zásoby.

Domorodec 3: Jo milej zlatej, do města to máte pěkně daleko i když jedete velbloudem. Neska už se tam nedostanete. Možná tak za tejdén.

Málík: Za týden?!

Domorodec 1: A kde ste se tady vůbec vzal. Sem nikdo nepřijde, jak je rok dlouhej.

Málík(shodí ze zad ranec): To je dlouhá historie...

Domorodec 2: My máme času dost.

Domorodec 3: Čekáme až zaprší.

Málik: Inu, když už jsem tady, co bych vám ten příběh nepověděl. Dovolíte, abych si přísedl? Byli jsme čtyři kamarádi ... *(zde by se měl krátce ozvat motiv první písně)* a jednoho večera jsme se rozhodli, že se vydáme do světa, abysme poznali cizí kraje a viděli, jak to tam chodí. Uzavřeli jsme smlouvu, že se nevrátíme dřív než za rok a po celý ten rok budeme objevovat svět, dělat obchody a sbírat zkušenosti, každý podle své chuti... Já už jsem na cestě třičtvrtě roku a pomalu myslím na návrat, ale cesta se mi ztratila a já, snad to můžu otevřeně přiznat, bloudím...

Domorodec 1: V týhle pahorkatině, jak nejste místní, tak zabloudíte natotata.

Domorodec 2: Eště, že ste narazil na nás. Přenocujete pod naší střechou a zejtra vám ukážem kudy do Betléma, našeho krajskýho města.

4. Géša

na scéně je Samařan, Lupič 1, Lupič 2 a Lupič 3, kteří ho oloupí a ztlučou, nechají ho ležet na scéně a utečou. Samařan volá o pomoc. Přichází Géša.

Lupič 1: Tumáš! A ještě jednu!

Lupič 2: Ty (dobytku) samařskej!

Lupič 3: Co sem vůbec lezeš (ty zmetku). Vrat' se na Garizím.

Samařan: Nechte mě! Nikomu jsem nic neudělal. Jsem poctivý obchodník!

Lupič 1: V Šomrónu nejni nikdo poctivej!

Lupič 2: Proto ti připadá, že seš nejpoctivější.

Lupič 3: Jednovokej mezi slepejma králem!

Samařan: Nemůžu za to, kde jsem se narodil!

Lupič 1: My za to taky nemůžem.

Lupič 2: Ale vodstěhovat se můžeš dycky!

Lupič 3: Fuj.

lupiči zmizí. nechají Samařana ležet na scéně, ten volá o pomoc. přichází Géša.

Géša: Co to slyším, zní to jako volání o pomoc! Hola, kde ste kdo?! Myslíte to vážně nebo si děláte legraci?!

Samařan: Dobří lidé! Pomozte nebohému!

Géša: Vy vážně nevypadáte dobře! Co se vám pro bůžka přihodilo?!

Samařan: Byl jsem přepaden a oloupen, zbit do bezvědomí a ted' tu ležím a čekám na smrt.

Géša: Té se doufám nedočkáte. Pojd'te, pomůžu vám. Tady si sednete a ze všeho nejdřív se napijete.

Samařan: Děkuju uctivě vzácný pane.

Samařan pije.

Géša: Kdo tohle mohl udělat druhému člověku...

Samařan: Zlí lidi, kerý si myslej, že si můžou všechno dovolit. Jinýho by nezbili, ale že sem ze Samaří, to si dovolej dvakrát!

Géša: Lidi by se neměli přepadat a olupovat, at' už jsou odkudkoli.

Samařan: No jen se na mě podívejte. Jsem Samařan a ještě k tomu bohatej, to je ten nejlepší důvod mě sejmout!

Géša: To že ste bohatej a cestujete pustinou, bych ještě jako důvod pochopil, ale co jste, kdo jste nebo čemu věříte přece nemůže být důvodem k tomu vás přizabít!

Samařan: Vy nemůžete bejt zdejší! Takhle by žádněj zdejší nemluvil. Vy musíte bejt hódně zdaleka. U vás to musí bejt perfektní. To musí bejt život!

Géša pomáhá Samařanovi vstát.

Géša: Víte, právě proto jsem na cestě, protože mně přišlo, že tam u nás to nefunguje, jak by mělo. Proto jsme se vydali na cestu, abychom poznali, zda je to tím, kde žijeme nebo jak žijeme... Pojd'te, pomůžu vám dostat se do nejbližšího města... Betlém se to myslím jmenuje...

Samařan: Já myslím vzácný pane, že je to dycky lidma.

3. píseň

když jsou lidi lidi
každý je rád vidí
dobře bývá naladěn
popřeje jim krásný den

ref:

lidi nebo zvířata
kampak bychom přišli
když ublížíme někomu
kdo jinak než my smýšlí
vzdejme Bohu chválu, čest
za to že jsme tady
on ukazuje cestu cest
jak můžem se mít rádi

když lidi nejsou lidi
pak se člověk stydí
nebo bývá rozezlen
na to že je stáda člen

ref:

lidi bud' me lidi
bud' me k sobě vlídní
pojď me se už nezlobit
bude se nám dobře žít

ref:

5. Reúel

tržiště, několik stánků, dva vojáci.

Prodavač 1: Kúúúpte si vejce!

Prodavač 2: Kúúúpte si kůže!

Prodavač 3: Kúúúpte si olivy!!!

Voják 1: Tak zase šichta na tržišti. Ještěže jsem si vzal vosk do uší.

Voják 2: Toho se člověk nezbaví celej tejden. Eště v neděli budu vědět, co dneska prodávali...

přichází Reúel.

Reúel: Dobrý den, ctihodní mužové zákona.

Voják 1: Co říkáš?

Voják 2 (*počká až si Voják 1 vyndá vosk z uší*): Nějak divně nás zdraví. Co chceš?

Reúel: Rád bych mluvil s vládcem tohoto města.

Voják 1: My jsme vládci tohodle města. Co chceš?

Reúel: Opravdu si nejsem jist, zda mluvím s vládcí tohoto města, ctihodní mužové...

Voják 2: Jo tak ty si nejseš jistej?! A kdopak ty jako seš, že si nejseš jistej?!

Reúel: Jsem obchodník z východu a chtěl bych zde ve městě obchodovat. Dozvěděl jsem se také, že zde ve městě se má narodit nový král a rád bych se poklonil jeho otci i jemu samému.

Prodavač 1: Kúúúpte si vejce!

Prodavač 2: Kúúúpte si kůže!

Prodavač 3: Kúúúpte si olivy!!!

Voják 1: Cože?! Moh bys mi to zopakovat ještě jednou? Jakej král? Betlém nikdá žádnýho krále neměl, natož aby se tady někdo podobný šarže narodil!

Reúel: Nechci vás nijak obtěžovat, stačí mi pouze ukázat směr a já si již poradím...

Voják 2: Počkej, počkej, počkej... Ty si přišel, protože chceš vobchodovat a někdo ti řek, že se tu někde narodil král, je to tak?

Reúel: Ano.

Voják 1: A ty se mu chceš jít poklonit, je to tak?

Reúel: Ano.

Voják 2: A nás se jako ptáš, kde se to jako stalo, kam by ses jako moh jít poklonit, je to tak?

Reúel: Ano.

Voják 1: A máš nějaký ty cenný vobchodnický věci, se kterejma chceš vobchodovat a jít se s nima i poklonit, je to tak?

Reúel: Ano, přesně tak.

Voják 2: No tak to my ti ukážeme, kde to je.

Voják 1: Tam se můžeš klanět dosytosti.

Voják 2: Pojd' s námi. My ti pomůžeme vyřešit tvůj problém.

Prodavač 1: Kúúúpte si vejce!

Prodavač 2: Kúúúpte si kůže!

Prodavač 3: Kúúúpte si olivy!!!

odcházejí všichni tři.

6. Ummar

Ummar: To snad není možný! Vsadil bych se, že to sou Reúelovi velbloudi. Ale kde se tady vzali?

Dívka 1: Odvedli ho vojáci.

Ummar: Vojáci? Pro bůžka, snad něco neudělal?!

Dívka 2: Neudělal, ale chtěl udělat. Chtěl se poklonit synu člověka.

Ummar: Kam ho odvedli?

Dívka 3: Do vězení. V dnešní době je lepší nedůvěřovat cizím lidem, ať už mají jakoukoli hodnost nebo titul.

Ummar: Jen tak dobrovolně se nechal odvést do žaláře?!

Dívka 1: Řekli mu, že mu pomůžou najít syna člověka.

Ummar: Holčičko, už podruhé jsi řekla syn člověka!

Dívka 2: To jsem řekla já.

Ummar: Tak podívejte dámy! Mého přítele Reúela odvedli vojáci do šatlavy a já pořád nechápu proč! Mohly byste mi to vysvětlit!

Dívka 3: Co na tom chceš vysvětlovat?

Ummar bezmocně rozhodí rukama a sedne si na zem.

Ummar: Vlastně nevím. Nejdřív by mě zajímalo, kdo to je ten syn člověka? Vládce tohoto města?

Dívka 1: Ale né! Je to syn Josefa, tesaře z Nazareta.

Ummar: Nějak se nám to zamotává. Mohli byste mi říct, kde jsem teď.

Dívka 2: Jseš v Betlémě Judově.

Ummar: A co tady u všech všudy dělá Josef z Nazareta se synem?

Dívka 3: To není přece vůbec důležité. Mělo by tě spíš zajímat proč se mu chtěl Reúel poklonit, ne?

Ummar: Proč tedy?

Dívka 1: Myslel si, že je to vládce tohoto města, ale on je něco víc než to. Nad domem, ve kterém se narodil se zastavila velká hvězda z východu v den jeho narození. A ty jsi přece z východu, ne?

Dívka 2: Měl bys teda vědět, proč se mu chtěl Reúel poklonit?

Dívka 3: A proč od vás přišla ta velká hvězda?

Dívka 1: A proč pastýři viděli zástupy andělů?

Ummar: Dámy! Moment! Nechte mě chvíličky vydechnout. Víte co? Zeptám se přímo Reúela, je to můj krajan a on mi snad všechno vysvětlí.

Dívka 2: Vidíš, konečně pořádný nápad!

Dívka 3: Tak pojď, ukážeme ti, kde to je a jak se nepozorovaně dostat dovnitř a ven.

Ummar: Ještě, že jsem na vás natrefil. Nepotkat vás, tak bych asi dost dlouho tápal.

Dívka 1: Já myslím, že to není taková náhoda. Ted' se mění spousta věcí. Jednou provždy. Ale on vám to řekne sám...

Ummar: Kdo? Reúel? Počkejte na mě!

4. píseň

ref:

at' jste tam a nebo tady
křesťan, muslim, pohan, žid
dočkáte se možná rady
jak po Boží cestě jít

1.

kdybych neměl tolik práce
šel bych druhým pomáhat
rodiny své nejsem zrádce
musím tvrdě pracovat

ref.

2.

kdybych byla o moc hezčí
změnila bych snadno svět

hlavní je mít pohled zvenčí
dlouze o všem přemýšlet

ref.

3.

kdybych neměl tolik peněz
moh bych klidně v noci spát
a pak někdy občas ve dne
pro druhé něco udělat

ref.

4.

kdybych nemusel se modlit
celý den a celou noc
aby bylo lidem všem líp
moh bych jít jim na pomoc

ref: závěrečný

byli jsme tam a pak tady
zkoukli všechna vyznání
co je tohle za nápady
jenom Bůh nás zachrání

7. zase spolu

všichni spí u ohně. přichází posel.

Posel: Tak se nakonec zase sešli, ale budou muset ujít ještě kus cesty. Reúeli!
Géšo! Ummare! Málíku!

Málík: Co se to děje...

Ummar: Koho to sem...

Reúel: Sotva sem usnul, nechte mě...

Posel: Čeká na vás a chce vás vidět. Ted' nemůžete spát, když jste došli tak blízko. Chtěli jste poznat svět. Chtěli jste se podívat, jestli je to někde lepší než u vás a ted' máte příležitost. Tady v Betlémě se mění svět, Bůh ho mění.

Málík: Kdo jsi?

Posel: Jsem posel, který vyřizuje....

Ummar: Proč musíš vyřizovat takhle v noci?

Posel: Čas pro mě nic neznamena. Když je něco důležitého k vyřízení, tak to vyřídím. Ale má to ještě jeden důvod. Zanedlouho bude muset odejít a pak už byste se nemohli setkat. Proto musíte jít teď.

Géša: Kam máme jít?

Posel: Jděte do domu, kde přebývá Josef z Nazareta a tam naleznete syna člověka. Chce, abyste našli cíl své cesty. Abyste se mohli v pokoji vrátit domů a vyprávět všem radostnou zvěst o Boží lásce, která se dotkla všech lidí.

8. u jeslí

je tma. světlo vychází pouze ze dveří, ve kterých stojí Josef.

Josef: Dobrý den, hledáte někoho?

Reúel: Přišli jsme se poklonit vašemu synovi.

Josef: Poklonit?! A jak vůbec víte, že mám syna?

Ummar: Řekl nám to posel.

Géša: Řekl nám, že váš syn může dát spoustu věcí do pořádku.

Josef: Nezlobte se, ale už je dost pozdě a já mám za sebou perný den. Dobrou noc, pokračujte prosím ve výčepu a nechte mě postarat se o ženu a dítě.

Málik: Tak vidíte, že máte syna!

Josef: Prosím vás, co tím chcete dokázat? Za prvé, já jsem neřekl syna, ale dítě a za druhé dítě má dneska každéj druhej.

Reúel: Pane, nechte nás prosím, at' se mu pokloníme. Nevím jak je to možné, ale stal se společným cílem našich cest, i když jsme se vydali každý jiným směrem.

Géša: Dnes večer jsme se sešli všichni čtyři tady v Betlémě a zřejmě jsme našli to, co jsme hledali.

Ummar: Prosím pane, co vám to udělá, budeme jako myšky, nevylekáme ho, ani vaší paní. Tumáte, vemte si to pro něj.

Josef: Co to... Cože, to je zlatá truhlička plná vonné masti? Vy ste se snad zbláznil! Vždyť za tohle bych pořídil celé jmění!

Reúel: Pane, dáme vám mnohem víc. Chceme, aby naše cesty byly naplněny. Toužíme po jiném bohatství než je toto.

Géša: Chceme si být jisti, že je naděje na to, aby se jednou všichni lidi měli dobře.

Marie: Co se to tady děje! S kým to tam mluvíš, Josefe?

Josef: Tyhlety pánové prej hledaj našeho syna, aby se mu mohli poklonit...

Málik: Tak vidíte, že máte syna!

Marie: A proč se mu chtěj poklonit? A nevydrží to do rána?

Géša: Paní, my měli vidění o tom, kdo je váš syn. Zdá se mi, že vy zcela přesně netušíte, co se tu odehrává, ale je to tak. Váš syn je příslibem boží naděje do budoucna.

Ummar: Boha, kterého každý známe trochu jinak.

Marie: Josef, tohle mi něco připomíná...

Josef: Mně taky! Takhle mluvívám sám, když se někdy vracím k ránu domů...

Marie: Počkej! Já měla taky takovej zvláštní sen. Víš co myslím, vid'.

Josef: Už je to tady zase. Já jsem věřící člověk, ale všechno má svoje hranice.

Málik: Nechte nás prosím na chvíli se poklonit a my hned zase půjdeme.

Marie: Josef, dyť nám to nic neudělá...

Josef: Já nevím, (Máňo)...

Géša: Prosím!

Josef: No tak dobrá! Ale nedělejte hluk, nebo splášíte dobytek.

všichni zajdou dovnitř.

9. doma

na cestě k domovu. jdou.

Ummar: To bylo zvláštní...

Málik: Jako kdybych tam byl najednou sám a viděl cizíma očima.

Géša: Já ho viděl jako toho Samařana, kterému jsem pomohl tam v pahorkatině...

Málik: Já zase jako jednoho z těch pastevců, kteří mi zachránili život, když jsem bloudil...

Reúel: Jako kdyby byl mladý i starý zároveň.

Ummar: Jako kdybysme ho už někdy někde viděli.

Málik: Já myslím, že ho můžeme zahlédnout všude. Alespoň jikru, která má moc prosvětlit celý život.

Géša: Nemůžu na to přestat myslet.

Ummar: Na to se nedá zapomenout.

Reúel: Tak a jsme tady. Od tohoto stromu jsme se vydali před rokem do světa. Chtěli jsme načerpat zkušenosti a shromáždit bohatství. Obojího se nám dostalo v hojné míře a ještě jsme si přivezli něco navrch.

Málik: Něco na vrch?! To nejdůležitější, co jsme mohli získat. Víru v lepší život. Víru v lásku a spravedlnost a ve šťastný konec.

Géša: Podívejte! Táhle je Izomé a děti.

Ummar: A Kadma!

Reúel: Jsou tu všichni! Jsme doma!

Málik: Díky Bohu!

5. píseň

ref.

svět se mění
svět se mění každý den
svět se mění
Boží jiskrou zapálen

nebývá nám vždycky dobře
co s tím člověk nadělá
když se do nás život opře
a naděje zdá se zmizela

ref.

stalo se to kdysi dávno
je to ale jako dnes
Bůh nás poctil svojí slávou
s jeho láskou dá se život snést

ref.

pojd' me žít jak on si přeje
vždyť se pro nás narodil
pro nás na kříži i zemřel
my jsme jeho hlavní cíl

ref.

ref. závěrečný:
svět se mění
svět se mění každý den
svět se mění
Boží láskou proměněn

LATIN

Text: Bivoj
Hudba: Bivak

Jde-me vstříc zá - ha - dám vál -
 kám a re-vo-lu - cím všem růz-ným ná - la - dám
 jdem tam, kde vy - jí vl - ci.
 Vy - šel jsem za ran - ní - ho še - ra,
 Můj vel - bloud ce - lý ná - klad zved - nul
 Jdu pro vás hle - dat moud - rost svě - ta
 Dou - fám, že se zdra - vý vrá - tím zpět
 má že - na o tom ne - vě - dě - la
 a já jsem sho - ra na něj vsed - nul
 jak zní ta sta - rá slav - ná vě - ta
 dřív, než jed - nou o - to - čí se svět
 jdu blou - dit svě - tem ne - zná - mým
 cí - tím už z.dál - ky v.kos - tech svých
 kdo při - jde poz - dě kos - ti jí
 dou - fám, že ješ - tě bu - du žít
 snad se i s.ně - kým se - zná - mým.
 jdu u - žít no - cí be - ze - sných.
 kdo při - jde včas, ten ne - sto - jí.
 a na hos - ti - ně s.vá - mi pít.

Text: Bořivoj
Hudba: Bouřlivák

C Dm C/E




Pu - to - vá - ní v.hla - vách ma - jí mu - ži svět se sklá - ní
Dlou - há ces - ta po ka - me - nech bě - ží tí - ha měs - ta
Vrat' se do - mů G ke svý ví - le smut - ný pět ně - ko - mu

F



4 do - bro - družs - tví mu - že dru - ží - - - - vše je k.má - ní, už a - by tu
pr - ší pá - lí, fou - ká, sně - ží - - - - je - den ze sta už a - by tu
He - ní v.tý - hle chví - li nut - ný FM vrat' se do - mů, GM vrat' se do - mů



9 za - se by - li zpět tak jsme zby - ly, v.té - hle chví - li
za - se by - li zpět
za - se rychle zpět

FM C7 FM C FM G7



14 čty - ři ví - ly čty - ři ví - ly na o - cet

Lidi (bud'me lidi)

Text: Koudel
Hudba: Pytel

FΔ

Když jsou _____ lid - di li - di kaž - dý _____
 Když lidi _____ ne - jsou li - di pak se _____
 Lidi, _____ bud' - me lid - di bud' - me _____

D7 G-7 EbΔ D-7 DbΔ

_____ je rád vi - dí dob - ře bý - vá na - la - děn
 _____ člo - věk sty - dí ne - o bý - vá ro - ze - zlen
 _____ k. so - bě vlíd - ní pojd' - me už se ne - zlo - bit

C-7 BΔ Bb-11 Eb7 AbΔ

13
 po - pře - je jim krás - ný den Li - di, ne - bo zví - řa - ta
 na to, že je stá - da člen
 bu - de se nám dob - ře žít

G-11 C7(#5) FΔ D-7₃ G-7

19
 kam - pak bychom při - šli když ub - lí - ží - me ně - ko - mu kdo ji - nak, než my

C7 C/Bb F(A009)/A BbΔ

24
 smýš - lí _____ vzdejme Bo - hu chvá - lu, čest _____ za to, že jsme

G9/B F(A009)/C D7 G-7 C7 C+

28
 tady On u - ka - zu - je ces - tu cest, jak mů - žem se mít rá - di

ALIBI

BALLAD

Text: Bivoj
Hudba: Bivak

At' jste tam a ne-bo ta-dy
 Křes-t'an, Mus - lim, po-han, Žid doč - ká - te se mož - ná
 ra-dy jak po Bo - ží ces - tě jít
 Kdy - bych ne - měl to - lik prá - ce
 Kdy - bych by - la o moc hez - čí
 Kdy - byc ne - měl to - lik pe - něž
 Kdy - bych ne - mu - sel se mod - lit
 šel bych dru - hým po - má - hat ro - di - ny své ne - jsem
 změ - ni - la bych snad - no svět hlav - ní je mít po - hled
 moh bych v no - ci klid - ně spát a pak ně - kdy ob - čas
 ce - lý den a ce - lou noc aby by - lo
 zrád - ce mu - sím tvr - dě pra - co - vat
 z ven - čí dlou - ze o všem pře - mýš - let
 ve dne pro dru - hé ně - co u - dě - lat
 všem líp moh bych jít jim na po - moc